

kunnet tilegne mig den Opfattelse, at det var rigtigt, og jeg tvivler om, at jeg i Fremtiden vil kunne gøre det. Den højtærede Minister kan jo imidlertid, som sagt, være tilfreds med den Modtagelse, hans Forslag har faaet. Den var efter min Opfattelse langt bedre, end man havde ventet, og langt bedre, end Ministeren havde Grund til at vente efter mine Udtalelser. Nu vil det jo vise sig, hvorledes Stemningen vil blive.

Man plejer jo ikke at give Udvalgene om en Sag, der tidligere har været behandlet, en anden Sammensætning, end de have haft tidligere, men maaske det dog vilde være heldigt i dette Tilfælde at give Udvalget en ny Sammensætning, der bedre kunde svare til den Stemning, der nu, som det synes, er kommen frem. Saa vilde man maaske hurtigere komme til et Resultat, medens det mulig vil være vanskeligere for Medlemmer af det gamle Udvalg at indtage et nyt Standpunkt. Jeg skal for mit Vedkommende med stor Tilfredsstillelse abdicere fra den Stilling, jeg havde forrige Aar. Søfolkene have som sagt min Sympati, men alle de andre, som blive udelukkede, have ogsaa min Sympati, og derfor saa jeg helst, at alle, der vare berettigede dertil, kom med. Vanskelighederne ved at faa dette ordnet ere ikke mindre for Søfolkenes Vedkommende end for de andres, snarere større.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) gjorde mig Uret, naar han sagde, at jeg havde lagt en anden Mening ind i hans Udtalelser end den, der laa i dem. Jeg har ikke lagt anden Mening deri end den, der efter min Mening laa i dem. (*Ivar Berendsen:* Nej!) Det glæder mig, at det ærede Medlem er enig med mig i saa Henseende, og at jeg i hvert Tilfælde har kunnet opfatte dem, som jeg gjorde, det fremgaar af, at ogsaa den højtærede Indenrigsminister har haft en lignende Opfattelse. Men selv efter de sidste Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem, forekommer det mig dog, der er en ret betydelig Fare ved at gaa saa vidt, som det ærede Medlem har foreslaaet. Det ærede Medlem siger, at hvis Vælgere opholde sig paa et Sted, hvor de ikke kunne komme til at afgive deres Stemme personligt, bør dette være tilstrækkeligt til, at de faa Lov til at stemme pr. Brev; saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem. Men

det er dog ikke tilstrækkeligt. Det forekommer mig dog, at de maa kunne begrundes, at det nu virkelig ogsaa var nødvendigt, at de paa det Tidspunkt opholdt sig paa et andet Sted end Valgstedet, at det ikke skyldtes rent personlige Aarsager, men Aarsager, der ligefrem tvang dem til at opholde sig paa dette andet Sted. Thi hvis det ganske er overladt den enkelte at bestemme, hvor han vil opholde sig paa Valgdagen, ere vi noget inde paa det, den højtærede Minister omtalte, at saa er det ganske overladt en selv, hvorvidt man vil stemme personlig eller ved Brev, og det er dog ikke det ærede Medlems Mening, at det skal være Tilfældet.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Det gør mig meget ondt, at det ikke er lykkedes mig at faa et saa højtæret Medlem som Venstres Ordfører i denne Sag (Ingvard Jensen) til at være enig med mig i, at der er et skarpt Skel mellem de to Kategorier af Vælgere, jeg har talt om; og jeg vilde derfor gerne have Lov til at rekapitulere det, jeg sagde før. Maa jeg for Kortheds Skyld kalde de Vælgere, der ere fraværende med lovligt Forfald uden at være Søfolk, for „de andre“, Jeg vil da sige, at for „de andre“ gælder for det første det Forhold, at i det hele og store vil det kun rent lejlighedsvis, maaske en eller to Gange i deres Liv, hænde dem, at de ikke ere hjemme paa Valgdagen, saa at de ikke kunne komme til personlig at afgive deres Stemme, og for det andet, naar endelig et af disse faa Tilfælde indtræffer, ville de i Almindelighed ved at ofre en Arbejdsdag og nogle Rejsepenge og ved at faa Lov af deres Arbejdsgiver kunne komme til Stede paa Valgstedet og afgive deres Stemme. For Søfolkene derimod gælde to andre diametralt modsatte Forhold. For det første vil det være Regelen i de Mænds Liv, at de ikke kunne være hjemme paa Valgdagen, saa at de personlig kunne afgive deres Stemme, og for det andet, selv om de ville ofre en Arbejdsdag, og selv om de ville ofre Penge, og selv om de kunne faa deres Arbejdsgivers Tilladelse, kunne de ifølge Kontrakt, ifølge Forhold, Lovgivningsmagten har skabt, ikke rejse hjem for at afgive deres Stemme. Jeg kan ikke se andet end, at her er der en mægtig Forskel, og jeg vil bede det Udvalg, som bliver nedsat, om at se velvilligt paa Forholdene, saaledes at det, om ikke før, saa naar det ser de